

Третото солене става, като се събератъ по две пити заедно (една върху друга) и посоляватъ отдолу, въ сръдата и отгоре. При четвъртото солене се събиратъ по три пити една върху друга и осоляватъ както отдолу така и между тяхъ и отгоре.

Така соленето продължава всъки ден като последователно отъ три се минава на четири, на петъ, а при пол-



Фиг. 9.

скиятъ кашкавалъ и до осем пити една върху друга. Тъй като питите при балканския кашкавалъ сѫ дебели, обикновено се стига до петъ пити една върху друга.

При соленето на кашкавала е невъзможно да се дадат строги норми.

Въ зависимост отъ качеството на млъкото, температурата и влажността на помъщението, дебелината на питите, опитния майсторъ тръбва да нагажда соленето. Така, една ръзка промъна въ температурата отъ умърено хладно къмъ много топло, налага да се ускори соленето. Ако отъ друга страна питите сѫ станали по-меки и имаме ръзко затопляне на времето, то соленето на двойки (по две пити една върху друга) и на тройки налага да се повтори нѣколко пѫти безъ да се минава на повече пити. При всъко солене, обаче, ще тръбва да се спазва следното правило: Долните пити тръбва да се поставятъ въ сръдата, сръдните отгоре, а горните отдолу и всъка пита поотдѣлно да се обръща.